

خودباختگی و خودباوری

از دیدگاه امام خمینی (ره)

حسن محمدی

مقدمه

نگاهی گذرا به تاریخ پر فراز و نشیب ایران در یک صد سال اخیر بیانگر این واقعیت است که بیگانگان همواره به این کشور طمع داشته‌اند. استعمارگران در طول این مدت برای رسیدن به اهداف خود زمانی از طریق حمله‌های نظامی و زمانی از طریق بستن قواردادهای ظالمانه به غارت این سرزمین پرداختند، اما از همه مهمتر و خطرناکتر تهاجم فرهنگی و نابودی اعتقادات دینی این ملت بوده است. تجربه قدرتهای استعماری آنها را به این نتیجه رساند که دخالت مستقیم در کشورهای تحت نفوذ خسارات و پیامدهای سنگینی از جمله تحمل هزینه‌های مادی، از دست دادن نیروی انسانی، اعتراضهای بین‌المللی و به وجود آمدن قیامهای مردمی بدبیال دارد. بنابراین شیوه دخالت از مستقیم به غیرمستقیم و از

لشکرکشیهای نظامی به مبارزه فرهنگی تغییر یافت و در واقع استعمار نو جایگزین استعمار کهنه شد. در این شیوه اهداف دشمن مراکز نظامی، اقتصادی یا نیروگاههای صنعتی نبود بلکه نقشه اصلی تهی‌سازی جامعه از درون از طریق نابودی فرهنگ اصیل اسلامی و ملی و ایجاد نوعی از خودباختگی از طریق ترویج فرهنگ استعماری بود.

از سوی دیگر نقش روشنگر رهبران جامعه و علمای دین در مقابله با این توطئه‌ها واقعیتی است، انکارناپذیر، که به گواهی تاریخ، امام خمینی (ره) به عنوان پرچمدار مبارزه با استعمار در قرن اخیر شخصیتی بی‌نظیر و استثنایی است. هدف از این مقاله بررسی علل و عوامل خودباختگی و خودباوری از دیدگاه آن رهبر عظیم الشأن می‌باشد.

خودباختگی

خودباختگی حالتی است روانی که باعث عدم باور شخص به تواناییها و استعدادهای خود می‌شود. این پدیده در شکل اجتماعی آن باعث عقب‌ماندگی و سقوط یک کشور می‌گردد و ممکن است بر اثر عوامل مختلفی به وجود آید که مهمترین آنها به نظر امام (ره) عبارتند از:

۱. وابستگی در فرهنگ و تعلیم و تربیت

«این وابستگی بسیار اسفناک است، وابستگی نظامی را یک روز یا یک ماه می‌شود رفع شد یزرونشان کرد، وابستگی اقتصادی قابل جبران است و زود می‌شود جبران کرد، اما وابستگی روحی و انسانی است که بسیار مشکل است یک بچه کوچک را از آن بچه کوچکی که بوده در دامن مادرش و تارفته است به دیستان تارفته است به دیستان تارفته است به دانشگاه و هرجا رفته تبلیغات جوری بوده است که این را وابسته بار آورده و اعتقادش این شده که به غیر ارتباط با خارج نمی‌شود کاری کرد. خودمان چیزی نداریم.»^۱

تعلیم و تربیت در اسلام از چنان جایگاهی برخوردار است که بسیاری از محققان، قرآن، معجزه جاوید پیامبر (ص)، را از ریشه قراء به معنی خواندن می‌گیرند. خواندن ستون اصلی آموزش و پرورش و مورد تأکید تعلیمات اسلامی است. اولین آیه‌ای که بر پیامبر نازل شد «اقرأ باسم ربک الذي خلق» بود. پیامبر نیز همواره اصحاب خویش را به حفظ و خواندن قرآن توصیه می‌کرد. در ادامه آیه خداوند می‌فرماید: «الذی علّم بالقلم علم الانسان مالم

^۱. در جستجوی راه از کلام امام، ص ۱۱۷

علم» که علاوه بر خواندن به تعلیم اشاره دارد و از قلم [مظہر] سواد و نوشتن یاد شده است.^۱

از سوی دیگر آیات فراوانی همراه با تعلیم، تزکیه ذکر کرده که بیانگر اهمیت علم و تقوا در کنار هم می‌باشد، در سوره جمعه آیه ۲ آمده است:

«هُوَ الَّذِي بَعَثَ فِي الْأَمَمِينَ رَسُولًا مِّنْهُمْ يَتَلَوَّ عَلَيْهِمْ أَبَاءَهُ وَرِزْكَهُمْ وَسِعْلَمْهُمُ الْكِتَابَ وَالْحُكْمَةَ وَإِنْ كَانُوا مِنْ قَبْلِ لَفْقِ ضَلَالٍ مُّبِينٍ؛ اوْسَطَ خَدَايِيَ كَهْ از میان اغراَب درس نخوانده پیامبری را برانگیخت تا آیات او را بر آنها بخواند و آنها را از آلودگی ها پاک گرداند و به آنها کتاب و حکمت را تعلیم دهد هرچند در گذشته در گمراهی آشکار بسر می‌بردند».

نکته مهمی که در آیه فوق وجود دارد و در واقع یکی از اهداف تربیتی در اسلام بشمار می‌رود، تعلیم حکمت از سوی انبیاء می‌باشد.

کلمه حکمت به معنی سخن منطقی یا معرفت حقیقی است. و آموزش سخن منطقی از نظر تربیتی اهمیت زیادی دارد. آموزش حکمت در یک نظام آموزشی باعث ایجاد پرورش روحیه اتفاقادی قضاوی منطقی، حقیقت جویی، و آزاداندیشی در افرادی می‌شود و در نتیجه استعدادها و توانایی‌های فردی و اجتماعی را شکوفا می‌سازد.

نگاهی اجمالی به تاریخ اندیشمندان مسلمان نشانگر این واقعیت است که نظام تعلیم و تربیت اسلام مهد پرورش دانشمندان بزرگ در رشته‌های مختلف علم بوده است. از این مفضل‌ها و جابر بن حیان‌ها گرفته تا فارابی و ابن سینا و ابن خلدون و ملاصدرا همگی در فرهنگ اسلامی به رشد و بالاندگی رسیده‌اند. نکته حائز اهمیت وجود رابطه مستقیم بین نظام تعلیم و تربیت و سرنوشت جامعه است، به همان میزان که تعلیم و تربیت در صورت ایفای نقش واقعی خود می‌تواند برای جامعه مفید باشد در صورت انحراف از مسیر خود خسارات جبران ناپذیری برای یک ملت بار می‌آورد، به همین علت در رژیم گذشته دشمنان سعی کرده‌اند از راههای مختلف در این مرکز نفوذ کنند که مهمترین این راهها عبارتند از:

الف. ایجاد مدارس آموزشی - تربیتی در داخل کشور توسط بیگانگان، این کار در مراحل اولیه توسط میسیونرها مذهبی آغاز شد (اولین مدرسه از این نوع در سال ۱۲۱۲ ه.ش. در ارومیه تأسیس شد) ولی به تدریج میسیونهای لائیک و انجمنهای فرهنگی وابسته به مجتمع و محافل علمی - سیاسی دنیای غرب به این روند تداوم بخشیدند.

۱. شریعتمداری، علی، تعلیم و تربیت در اسلام، تهران، سپهر، ص ۱۴۸.

□ ب. اعزام دانشجو به کشورهای غربی، معمولاً فارغ‌التحصیلان دانشگاههای غرب همراه با بازگشت خود بخش وسیعی از نظام ارزشی غرب به عنوان سوغات تمدن به کشور منتقل می‌کردند.

□ ج. از طریق تأسیس مدارس و مؤسسات آموزشی جدید در سطوح ابتدایی و متوسطه به وسیله تربیت‌شدگان یا شیفتگان نظام آموزشی غرب با اقتباس از الگوهای مشابه^۱. امام در این باره می‌فرماید:

«این معنا که با تبلیغات به ما تحمیل شده است، تبلیغات دامنه‌داری که در چند قرن کردند و اخیراً زیاد شده است به ما تحمیل شده است که خودتان هیچ چیز نیستید و هرچه هست آن شرق و غرب است به جوانهای ما این را تحمیل کردند. الان خودشان خودشان نیستند مغز اینها شده یک مغز یا شرقی یا غربی بیش از این نمی‌تواند ادراک کنند، نمی‌توانند بفهمند که ما هم خودمان کشوری هستیم، ما هم خودمان باید استقلالی داشته باشیم و ما خودمان هم باید فرهنگی داشته باشیم و فرهنگ ما غنی است. نمی‌توانند اینها ادراک کنند و این برای این است که اینقدر، از بچه‌اینقدری که توی جامعه است و در ظرف این پنجاه سال و پنجاه و چند سالی که ما شاهدش بودیم این بچه کوچک تا آن آخر عمر تمام تعلیم و تربیت، تعلیم و تربیت خارجی بوده، فرهنگ از خودمان نبوده است. تعلیم و تربیت این بوده، وابستگی بوده. مفzهای این بچه‌های ما را از کوچکی وابسته تربیت کرده‌اند تا رسیده‌اند به جوانها که حالا می‌بینید که همین جوانها نمی‌توانند تفکر کنند که ما خودمان آدمیم، می‌گویند حتماً باید یا وابسته به مثلاً فلان مملکت باشیم یا وابسته به فلان مملکت»^۲

۲. مأیوس شدن مسلمانان از خود بر اثر تبلیغات دشمن

یکی از عوامل مهمی که باعث می‌شود ملتی به سوی پیشرفت و ترقی گام بردارد و داشتن روحیه امید و باور کردن استعدادها و توانایی‌های خود است و در مقابل حاکم شدن روحیه یأس و خودکم‌بینی بر ملتی باعث می‌شود با وجود بهترین امکانات و توانایی‌ها از پیشرفت و ترقی محروم بمانند. به این اساس یکی از اصول دشمن در تبلیغات همواره القاء روحیه یأس و ناامیدی به مسلمانان بوده است و امام(ره) همیشه این مهم را به مسلمین جهان گوشزد

۱. حاضری، علی‌محمد، روند اعزام دانشجو در ایران، ص. ۴.

۲. تبیان، دفتر بیست و ششم، ص ۱۵

می کردنند که هرگز تحت تأثیر تبلیغات دشمن یأس به خود راه ندهید. از جمله می فرماید: «الحمد لله مسلمین هم عده شان قریب به یک میلیارد است و هم ممالکشان یک ممالکی است غنی و ثروتمند و هم افرادشان افراد لایق، لکن آنها بی که می خواهند در این ممالک حکومت کنند به واسطه تبلیغات سویی که در طول چند صد سال تقریباً کرده اند و نفوذی که در دانشگاهها در جاهایی که مرکز تربیت ایفاء مسلمین است کرده اند، مسلمین را طوری کرده اند که از خودشان مأیوس شدنند، یعنی خودشان را گم کردن، و باید مسلمین جدیت کنند مجد خودشان را پیدا کنند». ^۱

۳. سلب اعتماد جوانان

از اهداف مهم استعمار در کشورها زیر سلطه همواره از بین بردن اعتماد و اطمینان جوانان نسبت به کشور خود بوده است. آنگاه که جوانان یک کشور نسبت به خود اعتماد نداشته باشند. درمان دردهای خود را در خارج از مرزهای کشور جستجو می کنند و چشم امیدشان به بیگانگان دوخته است. یکی از محورهای مهم تبلیغات دشمن همین مسأله است:

چیزی که دقیقاً خواسته دشمنان است. تبلیغات دامنه داری برای ترقیاتی که در غرب هست که جوانهای ما را غربیزده کنند، اعتماد به کشور خودشان را از آنها بگیرند، اینها دیگر اتکال به خودشان نداشته باشند هر صحبتی که می شود صحبت از غرب پیش بباید خیابانها را به اسم آنها بکنند جوری تربیت کنند این ملت را که خودش را بازد و خودش را از دست بدهد. به جای آن یک آدم غربی بنشیند یک آدم اسلامی شرقی که باید متکی به خودش باشد متکی به مکتب خودش باشد این را شستشو کنند. شستشوی مغزی به اصطلاح بکنند و به جای یک آدم شرقی یک آدم غربیزده درست بکنند که هر چه صحبت بکنند از آنها. گوینده هایشان بگویند که ما همه چیزمان را انگلیسی می سازد ما اگر بخواهیم به تمدن برسمیم همه چیزمان باید انگلیسی باشد». ^۲

۴. احساس بی هویتی

اصولاً در هر جامعه افراد از نظر احساس هویت به دو دسته تقسیم می شوند:

الف. گروهی که به هویت خویش پی برد و پیروی از فرهنگ و آداب و رسوم جامعه را

۱. زمینه ها و علل خوب باختگی، ص ۵

۲. همان، ص ۴۲

باعث سریلنگی و افتخار خود می‌دانند.

﴿ ب. گروهی که احساس حقارت و خودکمینی و بی‌هویتی دارند و تلاش می‌کنند به نحوی این احساس کمبود را از راههای مختلف از جمله بریدن از فرهنگ خودی و روی آوردن به دامن بیگانه جبران کنند و تمام هم آنان این است آن‌طور رفتار و فکر کنند که مورد پسند بیگانه باشد. ۱

امام(ره) می‌فرماید:

ما این آقایان که می‌روند سراغ اینکه بینیم چطور یک چیزی باشد پسند غرب باشد، پسند غرب این است که ما همه چیزمان را تقدیم‌شان کنیم و بی‌چون و چرا، این پسند غرب است. اگر آقایان این را می‌خواهند این پسند ملت ما نیست و اگر آقایان یک چیزی خیال می‌کنند که در غرب خبری است. بدانند که در غرب خبری نیست جز جنایت، جز حیات. من ملت‌شان را نمی‌گویم -این دولتها- که الان «غرب» یعنی «دولتهاشان»^۲

۵. مرعوب شدن در مقابل پیشرفت‌های غرب

از دیگر عوامل خودباختگی به نظر امام(ره) مرعوب شدن در مقابل پیشرفت علمی و صنعتی کشورهای استعمارگر می‌باشد امام در این باره می‌فرماید: «فکر کردند راه پیشرفت صنعتی این است که قوانین و عقاید خود را کنار بگذارند، رفتن به کره ماه چه ربطی دارد به قوانین اسلامی مگر نمی‌بینید که کشورهایی با قوانین و نظامات اجتماعی متصاد توانسته‌اند در پیشرفت صنعتی و علمی و تسخیر فضا با هم رقابت کنند و با هم پیش بروند».^۲

۶. تبلیغات وسیع

تبلیغات به عنوان یکی از ابزار قدرت و یکی از ارکان مهم سیاست در کنار تسلیحات و اطلاعات همواره مورد نظر حاکمان و سیاستمداران خودکامه بوده است. با پیروزی انقلاب اسلامی و برپایی نظام اسلامی دشمنان اسلام و انقلاب با استفاده از تبلیغات مسموم به مقابله با انقلاب اسلامی پرداختند و در این راه از هیچ‌گونه دروغ و تهمت و تحریف کوتاهی نکردند.

۱. همان، ص ۲۱

۲. تبیان، دفتر بیست و ششم، ص ۴

امام(ره) در فرازی از وصیت‌نامه می‌فرماید:

«ما اکنون در این زمان که دست ابرقدرتها از کشور خود کوتاه کرده‌یم مورد تهاجم تبلیغاتی تمام رسانه‌های گروهی وابسته به قدرت‌های بزرگ هستیم، چه دروغها و تهمتها که گویندگان و نویسنده‌گان وابسته به ابرقدرتها به این جمهوری نوبات نزد و نمی‌زنند مع الاسف اکثر دولتهای منطقه اسلامی که به حکم اسلام باید دست اخوت به ما بدهند به عداوت با ما و اسلام برخاسته‌اند و همه در خدمت جهانخواران از هر طرف به ما هجوم آورده‌اند و قدرت تبلیغاتی ما بسیار ضعیف و ناتوان است و می‌دانید که امروز جهان روی تبلیغات می‌چرخد...»^۱

در جای دیگر می‌فرماید:

این را باید به خودمان اثبات کنیم که ما هم آدمیم، که ما هستیم در دنیا، که شرق هم یک جایی است، همه‌اش غربی نیست، شرق هم یک جایی است که خزانش بیشتر از همه‌جا و متفکرینش بیشتر از همه‌جا بوده است. تا آن‌که وقتی که ما را اسیر کردند. طب از شرق رفته به غرب، تمدن از شرق رفته به غرب لکن مع الاسف قضایا چه شده است و دسته‌بندی‌ها چه جور بوده و تبلیغات چه بوده است که ما را عقب زدند به طوری که ما خودمان را هیچ می‌دانیم.^۲

آنچه در زمینه تبلیغات استعمار حایز اهمیت است علاوه بر پوشش فراگیر و جهانی استفاده از کاراترین ابزار و مؤثرین شیوه‌های ارسال پیام از طریق بکارگیری علومی چون جامعه‌شناسی و روانشناسی است. در اینجا به توضیح مختصر یکی از این روشها معروف به روش شرطی پرداخته می‌شود.

روش شرطی^۳

تبلیغات با استفاده از روش شرطی که ریشه در نظریه پاولوف روانشناس معروف روسی دارد یکی از رایجترین و مؤثرین روش‌های تبلیغی استعمار است. در این روش پیام به یک عامل نامریبوط مشروط می‌شود و به وسیله شرط نامریبوط در جامعه تنفیذ می‌گردد. ربط دادن مسائلی از قبیل نوع پوشش، آرایش بدن، استفاده از وسیله نقلیه خاص با

۱. وصیت‌نامه الهی، سیاست امام خمینی

۲. تبیان، دفتر بیست و ششم، ص ۴۵

۳. ذوق، محمد حسن، مبانی تبلیغ، ص ۱۲۵

پیشرفت در علم و صنعت که هیچگونه ارتباط منطقی بین آنها وجود ندارد از نوع تبلیغات شرطی است.

با تبلیغات شرطی نه تنها آداب و رسوم و فرهنگ و زبان یک ملت مورد تحیر قرار می‌گیرد بلکه با تکرار مداوم روش‌های القائی حتی استعمال مواد مخدر به عنوان مظہر زندگی روشنفکری و علامت فهم و شعور برتر اجتماعی در برخی کشورهای استعمار زده تلقی می‌شود. تبلیغات شرطی حتی توانسته است الگوی مصرف در جوامع تحت نفوذ تغییر دهد. و مصرف کالاها و خدماتی که به نفع کارخانجات و کمپانی‌های دلخواه است تعیین کند.

«امروز در کشورهای زیر سلطه شیوه آرایش، نحوه سلوک اجتماعی، شکل شهرسازی و غیره تحت تأثیر تبلیغات شرطی است. حتی آداب و رسوم اجتماعی نیز در اثر تبلیغات شرطی متحول شده است. استفاده از پوشش اسلامی در کشورهای آسیایی و آفریقایی وسیله‌ای مشروع و قانونی برای دفاع از استقلال و سلامت خانواده‌هاست ولی همین وسیله مشروع به عنوان یک شرط نامریوط به وسیله تحریر اجتماعی افراد مؤمن قلمداد می‌شود و با تکرار سوژه‌های منفی در چهره پوشش اسلامی جامعه را شرطی می‌کنند به گونه‌ای که هرگاه زنی با حجاب دیده شود از پیش در باره بیسواند بودنش داوری شده است. و از سوی دیگر زن بی‌بندوبار نوعاً به عنوان فرد روشنفکر و با سواد تحت پوشش حمایتی تبلیغات شرطی قرار گرفته است.»

امام(ره) در این باره می‌فرماید:

یکی از امور دیگری هم که باز من گفته‌ام این است که ما را جوری بار آورده‌اند که یا باید فرنگی مآب باشیم یا هیچی. یک نفر جوان یک نفر خانم اگر سرتاپیش فرنگی مآب است. این معلوم می‌شود خیلی عالی‌مقام است و اگر چنانچه مثل سایر مسلمانهاست، این خیلی عقب افتاده است. عقب افتادگی و جلورفتن را به این می‌دانستند که فرنگی مآب باشد فرم کفشهش چه جور باشد، یا مثلاً هرچه که در خارج می‌آید، صرف بکند. مصرفی بار آورده‌اند ما را، برای همین جهت ما را مصرفی بار آورده‌اند. امثال تقی‌زاده که در این ایران یک وقتی قدرت داشته‌اند، تقی‌زاده گفته بود که ما باید سر تا پامان انگلیسی باشد یا فرنگی باشد باید این طور باشیم تا آدم بشویم. آدم بودن را به کلاه و کفش و لباس بزرگ و امثال ذالک می‌دانستند. و آن چیزی که تعلیمات انبیاء بود که انسان را با تقوا، قدرت تقوا، قدرت انسانیت، با علم با عمل، آنها را این‌طور می‌دانستند، میزان انسانیت را تقوا و علم می‌دانستند

اینها به جوری کرده بودند که بین ماهها این طور، بین خودشان اینجور نیست، بین ماهها اینطور جلوه داده بودند که آدم اگر بخواهد پیشرفته باشد - زبان - و حرف می‌زند به حرف خود مادریش نزند، وقتی حرف می‌زند در هرچند کلمه دو تا سه کلمه انگلیسی هم باشد.^۱

راههای رسیدن به خودباقری

۱. تحول فرهنگی

اولین و ضروری ترین گام در رهایی از خودباقری و رسیدن به خودباقری دگرگونی و تحول در فرهنگ جامعه است.

امام (ره) می‌فرماید:

بزرگترین تحول که باید بشود در فرهنگ باید بشود برای اینکه بزرگترین مؤسسه‌ای است که ملت را یا به تباہی می‌کشد و یا به اوچ عظمت و قدرت می‌کشد. برنامه‌های فرهنگی تحول لازم دارد و فرهنگ باید متتحول شود...^۲

در جای دیگر می‌فرمایند:

«آنچه بعد از انقلاب بر شما معلمین و همه قشرهایی که سمت تعلیم و تربیت را دارند وظیفه است و لازم، اینکه این مغزهایی که در طول ینجا و چند سال حکومت جائزانه و سلطه اجانب باید بگوییم غرب‌زده شدنده، نجات بدھید، اگر بخواهید ملت شما نجات پیدا کند نجات ملت در فرهنگ و در دانشگاهها باید طرح بشود.»^۳

۲. ایجاد روحیه اعتماد به نفس

اعتماد در لغت به معنی تکیه کردن، واگذاشتن کار به کسی، وثوق و اطمینان و اعتماد به نفس به معنای اتكاء به خود و به خویشتن متکی بودن می‌باشد.^۴

ماهیت اعتماد به نفس

از میان همه موجودات انسان تنها موجود زنده‌ای است که از نیروی تفکر برخوردار است. وی می‌تواند از طریق تمرین و تقویت این نیرو خویشتن را شایسته زیستن کند و به شناخت

۱. تبیان، دفتر بیست و ششم، ص ۲۹

۲. همان، ص ۷۸

۳. همان، ص ۸۲

۴. فرهنگ معین

حقایق دست یابد و یا با عدم توجه به آن سودی عایدش نگردد.

یکی از مسؤولیتهای مهم انسان در زندگی این است که هرچه بیشتر خود را به شناخت متعهد بداند و درک و فهم و درنتیجه عمل که به وسیله انتخاب وی صورت می‌گیرد به سوی سودمندی سوق داده شود و بالعکس هرچه باعث دوری وی از هدف زندگی می‌شود اجتناب کند.

انسان در اینجا دارای انتخاب است و اساسی‌ترین انتخاب آن است که مستقیماً در قلمرو اختیار قرار گیرد. فکر کردن یا فکر نکردن تمراز یا تعلیق ذهن.

این انتخاب در سه شق اساسی معرفت‌شناسی روانی موجود است:

الف. انسان قادر است یک تمراز بسیار قوی را در ذهن خود فعال سازد و آن را پایدار و فعال نماید، با این هدف که فهم خود را به میزان مطلوبی از دقت و بازدهی برساند و یا بالعکس آن را بدون استفاده و بدون هدف نگاه دارد.

ب. انسان دارای دو بعد شناخت و احساس است و می‌تواند بین آن دو تفاوت قائل شود و بگذارد که قضاوت او از عقل و نه از احساس او پیروی نماید و یا در عوض در زیرفشار احساسات عقل خود را به حالت تعلیق درآورد و تسلیم انگیزه‌ها درونی خود گردد.

ج. انسان می‌تواند تحلیل مستقلی از میزان صحبت یا سقم هر ادعا با درجه درستی و یا نادرستی هر موضوع نماید و یا حالت متفعلانه و غیرمتقدانه‌ای در برخورد با عقاید و یانات دیگران اختیار کند.

بنابراین اعتماد به نفس عبارت است از اعتماد انسان به ذهن و اندیشه خود در رابطه با ابزار شناخت. این اعتماد الزاماً انسان را از خطأ مصون نمی‌دارد بلکه بر این نکته تأکید دارد که انسان شایستگی تفکر، قضاوت، دانستن را دارد و ملزم است با شناخت واقعیت از آن حداقل استفاده ببرد.^۱

بیان مطلوبی که در اینجا ضروری است تفاوت معنا در کاربرد این کلمه در حوزه دین و غیر دین است. معمولاً وقتی این کلمه در حوزه غیردین به کار برده می‌شود به معنای اعتماد شخص بر تواناییها و استعدادهای خود است. اما وقتی در دین به اعتماد به نفس توصیه

۱. براندن ناتانیل، روانشناسی حرمت نفس، ترجمه جمال هاشمیان، ص ۱۶۱

می شود، تنها سلب اعتماد از دیگران و تکیه بر خود کافی نیست بلکه علاوه بر آن انسان باید بر خداوند توکل کند و همه نیروها و توانایی‌های خود را از ذات لایزال الهی بداند. در این صورت خداوند او را باری خواهد کرد و او را بی نیاز از غیر می گردداند «وَمَن يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَهُوَ حَسْبُهُ»^۱

نقش اعتماد به نفس در امور شخصی

یکی از موضوعات مهم در اسلام رابطه بین انسان و عمل وی می باشد از نظر اسلام سرنوشت انسان وابسته به عمل وی می باشد «لَيْسَ لِلْإِنْسَانِ إِلَّا مَا سَعَى»^۲ سیره پیامبر اسلام و ائمه معصومین (علیهم السلام) نیز همواره اعتماد و اتكاء به خود و توصیه این امر به دیگران بوده است.

پیامبر گرامی اسلام در حدیثی می فرماید هرگز از دیگران در کارها کمک نجویید و لو برای یک امر کوچکی باشد ولو برای اینکه مساوا ک از دیگران بخواهید.^۳

همچین پیامبر در جواب مرد فقیری که به توصیه نزدیکان برای درخواست کمک نزد آن حضرت آمد قبل از اینکه حرفی بزند، فرمود: هر کس از ما کمکی بخواهد ما به او کمک می کنیم ولی اگر بی نیازی بورزد و دست حاجت پیش مخلوقی دراز نکند خداوند او را بی نیاز می کند، آن مرد با شنیدن این حرف قبل از اینکه حرفی بزند به خانه برگشت تا سه روز این واقعه تکرار شد، مرد احساس کرد کلید حل مشکلش را در همین جمله یافته است. وقتی که خارج شد با خود فکر کرد دیگر هرگز به دنبال کمک بندگان خدا نخواهم رفت، به خدا تکیه می کنم و از نیرو و استعدادی که در وجود خودم به ودیعت گذاشته شده استفاده می کنم و از او می خواهم مرا در کاری که پیش می گیرم موفق گردداند و مرا بی نیاز سازد. ابتدا با عاریه گرفتن تیشهای برای تهیه هیزم به صحرارفت و کم کم با درآمد حاصل از فروش هیزم آن را خریداری کرد. تا اینکه روزی رسول اکرم به او رسید و تبسیم کنان به او فرمود: «نگفتم، هر کس از ما کمکی بخواهد به او کمک می دهیم ولی اگر بی نیازی بورزد، خداوند او را بی نیاز می کند».

۱. طلاق ۲۱

۲. نجم ۳۹

۳. مطهری، مرتضی، سیری در سیرة نبوی، ص ۲۸۱ به نقل از محدث قمی، کحل البصر، ص ۶۹

نقش اعتماد به نفس در امور اجتماعی

۴۵

اقبال فلسفه‌ای دارد که آن را فلسفه خودی می‌نامد او معتقد است شرق اسلامی هویت واقعی خود را که هویت اسلامی است از دست داده و باید آن را بازیابد.

وی معتقد است انسان گاهی دچار تزلزل شخصیت می‌شود از خود فاصله می‌گیرد و با خود بیگانه می‌گردد و به قول مولانا همانند شخصی است که در تاریکی شب مدتها مصالح به کار می‌برد و خانه‌ای بنامی کند اما در صبحگاهان متوجه می‌شود که در زمین دیگران خانه ساخته.

در زمین دیگران خانه مکن کار خود کن کار بیگانه مکن

جامعه نیز همانند فرد گاه دچار تزلزل شخصیت و از دست دادن هویت می‌گردد، ایمان به خود و حس احترام به ذات و کرامت نفس را از دست می‌دهد و یکسره سقوط می‌کند. و هر جامعه‌ای که ایمان خود را از دست بدهد سقوط می‌کند. اقبال معتقد است جامعه اسلامی در برخورد با تمدن غربی دچار بیماری تزلزل شخصیت و از دست دادن هویت شده است و نخستین کاری که مصلحان باید انجام دهند، تجدید حیات ایمان و اعتقاد مردم و بازگرداندن آنها به خویشتن خویش یعنی فرهنگ و معنویت اسلامی است.^۱

امام(ره) چه قبیل و چه بعد از پیروزی انقلاب همواره در امور شخصی متکی به خود بوده و هیجگاه متظر دیگران نمی‌ماندند. در رابطه با تقویت روحیه ملی و از بین بردن خودکمی‌بینی و اعطای روحیه اعتماد به همه افشار جامعه مکرراً این مطلب را مذکور می‌شند که شما می‌توانید همه کاری انجام دهید به شرط اینکه اعتماد به نفس داشته باشید.

«شما خودتان جوانهایی هستید که می‌توانید همه کارها را انجام دهید، مختارین ما می‌توانند در سطح بالا اختراع کنند، مبتکرین ما می‌توانند در سطح بالا ابتکار کنند به شرط اینکه اعتماد به نفس خودشان را داشته باشند و معتقد بشوند به اینکه «می‌توانیم» در رژیم سابق «نمی‌توانیم» را در بین همه قشرها شایع کردنده و به همه گفتند ما «نمی‌توانیم»...»^۲

نقش اعتماد به نفس در پیروزی انقلاب به نظر امام خمینی

او شاه مخلوع در منطقه نیرومندترین ژاندارم بود و پشتیبان او آمریکا و دیگر کشورهای وابسته به آن بودند و از حیث تجهیزات نظامی بسیار غنی بود با این همه ملت معظم ایران که

۱. مطهری، مرتضی، نهضتهای صداساله اخیر، ص ۵۰

۲. صحیفة نور، ج ۱۸، ص ۱۴۶

فاقت قدرت نظامی و تجهیزات رزمی و حزبی بود با دست خالی و ایمانی فوی فراگرفته از اسلام و عزمی راسخ و اتکال به خدای تعالی و اعتماد به نفس در مدتی کوتاه به طور معجزه آسا بت های تخیلی ساخته و پرداخته، غربزدگان را فروریخت و طومار ستمگریهای دو هزار و پانصدساله را درهم پیچید و بر اسطوره های تاریخ سازان و بت تراشان خط بطلان کشید.^۱

نقش اعتماد به نفس در پیروزی جنگ

زمانی که جنگ تحملی علیه ایران آغاز شد، پیش بینی بسیاری از تحلیل گران و سیاستمداران این بود که به زودی جنگ به سود عراق پایان خواهد یافت اما گذشت زمان ثابت کرد ایمان به خدا و اتکاء به خود سلاحی است که بر پیشرفت ترین تجهیزات و ابزار آلات نظامی غالب است.

امام(ره) در پیامی به انجمن اسلامی دانشجویان در آمریکا می فرماید:

«... و مطمئن باشید که ملت بزرگ ایران راه خود را که همان صراط مستقیم الهی است یافته و در تمام ابعاد با آگاهی کامل در صحنه حاضر است و اجازه برگشت قوای کفر را به کشور خود نمی دهد و با چنگ و دندان از اسلام عزیز و کشور خود دفاع می کند و بحمد الله و با خواست خداوند تا جنگ افروزان را به جای خود می نشاند و تبهکاران وابسته را به انزوا می کشاند و مشکلات خود را هرچه باشد با همت والای خود از سر راه جمهوری اسلامی بر می دارد، در جمیع جبهه ها پیروزمندانه به پیش می رود و با اتکال به خدای بزرگ و اعتماد به نفس از هیچ قدرتی هراس ندارد...»^۲

۳. دستیابی به عزت نفس

عزت در لغت به معنای ارجمند گشتن، گرامی داشتن و عزت نفس به معنی مناعت و شرافت است، راغب در مفردات می گوید: عزت یعنی حالتی که مانع شکست انسان می شود، «ارض عزاز» از همین ریشه است، یعنی زمین سخت و نفوذناپذیر که نوک کلنگ در آن کارگر نمی افتد^۳ و در اصطلاح عبارت است از احساس ارزشمند بودن.

۱. صحیفه نور، ج ۱۸

۲. صحیفه نور، ج ۱۵، ص ۲۱۱ و ۲۱۲

۳. فرهنگ معین، ج ۲، ص ۲۲۹۸

تفاوت عزت نفس با اعتماد به نفس

۴۷

اعتماد به نفس به معنی تکیه به خود در انجام کارها در مقابل اعتماد به دیگران می‌باشد اما عزت نفس میزان ارزشمندی شخص از خود است بنابراین عزت نفس انگیزهٔ تلاش و فعالیت و میزان اعتماد به نفس را افزایش می‌دهد.

شرایط عزت نفس

محققان دریافته‌اند که برای ایجاد عزت نفس در افراد بخصوص در کودکان و نوجوانان چهار شرط اساسی لازم است:

الف. احساس همبستگی.

این احساس زمانی به وجود می‌آید که فرد از پیوند‌هایی که برای او مهم هستند راضی باشد.

یکی از عوامل مهمی که باعث می‌شود در فرد احساس همبستگی به وجود می‌آید، پیوند‌وی باگروههای دارای علایق، هدفها یا میراثهای مشترک از جمله هدفهای فرهنگی، اجتماعی و مذهبی می‌باشد.

ب. بی همتایی.

وقتی فرد بتواند صفات و ویژگیهایی که موجب تفاوت و تمایز او از دیگران می‌شود، بشناسد و به آنها احترام بگذارد و به سبب داشتن آن صفات مورد احترام و تأیید دیگران قرار گیرد احساس بی همتایی در وی به وجود می‌آید، مثلاً وقتی احساس کند فردی است خلاق و دارای قوهٔ ابتکار.

ج. قدرت.

احساس قدرت وقتی به وجود می‌آید که فرد بداند قادر است بر شرایط زندگی خویش تأثیر بگذارد.

د. الگوها.

برای داشتن عزت نفس افراد باید به حد کافی الگوهایی از جمله الگوهای انسانی در اختیار داشته باشند تا آنها را به عنوان سرمشق، جهت ایجاد ارزشهاي معنادار، هدفها، آرمانها و معیارهای شخصی به کار ببرند.^۱

۱. هریس کلمز امینه کلارک، رینولدین، روشهای تقویت عزت نفس در نوجوانان، ترجمه: پروین علیپور، ص ۳۶.

فوايد عزت نفس

۱. مسئليت پذيرى

احساس ارزشمندی باعث ايجاد آمادگى در فرد جهت ايفای نقش مؤثر و پذيرش مسئليت در اداره امور جامعه می گردد.

۲. استقلال و عدم وابستگى به غير

امام(ره) می فرماید:

«ما اگر سر سفره نان جوين داشته باشيم، بهتر است تا در پاركهای بزرگ زندگى کنيم ولی از آنجا دستمن به طرف ديگران دراز باشد، شرافت اين را افتضا می کند.»

۳. شکوفا شدن استعدادها و توانانيها و رسیدن به خود باورى

همان طور که وجود عزت نفس داراي فواید و پیامدهای مثبت زياد است عدم آن خسارات و زيانهای جبران ناپذيری برای فرد و جامعه به وجود می آورد که برخی از آنها عبارتند از:

۱. مسئليت گريزي

شخصی که احساس بی کفايتی و بی لياقتی یا کم لياقتی می کند همواره از پذيرش مسئليت گريزان و منزوی و گوشه گير است.

۲. تأثير پذيرى و خود باختگى در مقابل ديگران

افراد با عزت نفس پايان غالباً از نظر فكری تحت تأثير ديگران قرار می گيرند و دچار نوعی تزلزل فكری هستند.

۳. ممکن است دست به هر كاري بزنند.

امام هادي(ع) می فرماید: من هات علیه نفسه فلا تأمن شره، کسی که در نزد خود خوار شود (احساس کرامت و شخصیت اخلاقی نکند) از شر او ایمن مباش.

منبع عزت نفس از ديدگاه قرآن

عزت در آيات قرآنی به معنای صلابت، پیروزی بدون شکست، دست نایافتی، سختی،

محبّت و مردانگی به کار رفته است، قرآن کریم منبع عزت، را خداوند می‌داند: «من کان یرید العزة فلله العزة جمیعاً...» «هر کس عزت می‌خواهد همه عزت از آن خداست».^۱

همچنین در آیه دیگر عزت را از آن خدا و رسول خدا و مؤمنان واقعی می‌داند «ولله العزة ولرسوله وللمؤمنين» «عزت از آن خدا و پیامبرش و مؤمنان است».^۲ به همین دلیل عزت نفس از اصول اخلاق اسلامی است که به هیچ عنوان نباید خدشه‌دار گردد.^۳

در شعری که از امام صادق(ع) روایت شده آمده است:

من هیچ چیز را با نفس خود برابر نمی‌کنم، جز پروردگارش را، اگر بخواهم این را بدهم، در برابر آن را می‌ستانم. به آنچه بگذرد (گذرا باشد)، اگرچه تمام دنیا باشد حاضر نیستم این سرمایه خود را بدهم، من تمام ماسوی الله را با این گوهر برابر نمی‌کنم».

همچنین امام حسین(ع) می‌فرماید:

«موت فی عزٰ خیرٰ من حیاة فی ذلٰ، مرگ با عزت بهتر از زندگی با ذلت است».

عزت نفس در کلام امام خمینی

امام(ره) همواره خواستار عزت و سربلندی همه اقتشار ملت بود و پیوسته در سخنرانیها همه اقتشار ملت را به استقلال و سرافرازی توصیه می‌کرد. در نقط تاریخی خود در بهشت زهرا فرمود:

«... من باید یک نصیحتی به ارتش بکنم... ما می‌خواهیم که شما مستقل باشید، ماهای داریم زحمت می‌کشیم، ماهای خون دادیم، ماهای جوان دادیم، ماهای حیثیت و آبرو دادیم، مشایع ما حبس رفتند، زجر کشیدند. می‌خواهیم که ارتش ما مستقل باشد... ما باید مستقل باشیم، ملت می‌گویید: ارتش باشد مستقل باشد، ارتش نباید زیور فرمان مستشارهای آمریکا و اجنبی باشد...»^۴

۱. فاطر / ۸۰

۲. مناقفون / ۸

۳. سیره اخلاقی امام خمینی، آموزش عقیدتی - سیاسی، ص ۱۰۵

۴. صحیفه نور، ج ۵، ص ۸

بررسی و مطالعه تاریخ صد ساله اخیر ایران نشان می‌دهد مهمترین راه کارهای دخالت بیگانگان در این کشور از طریق نفوذ فرهنگی صورت گرفته است.

استعمار همواره سعی کرده است برای رسیدن به اهداف خود از راههای مختلف روحیه خودباختگی و خودکمی‌بینی بین مردم ترویج کند که مهمترین این راهها عبارتند از: نفوذ در تعلیم و تربیت، ایجاد روحیه یأس بین مردم، سلب اعتماد افراد از خود از طریق تبلیغات وسیع و دائمه دار.

در مقابل خودباختگی مهمترین راه برای رسیدن به استقلال خودباوری است رهابی از فرهنگ استعماری، ایجاد روحیه اعتماد به نفس و پی بردن به عزت و کرامت نفس باعث خودباوری می‌گردد.

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرتال جامع علوم انسانی